

Jamsai

ใครจะมีค่าเหมือนสัตว์เลี้ยงน่ารักอย่างเขา
จรวัดหัวใจกับกระต่ายน้อยอย่างเธอเพียงคนเดียว

ทศพลองอ่าน

JAGUAR

ระวัง

ให้ตี!

คนนี้

พมจ้อง

ทศพลองอ่าน

ปัสต่าย เขียน

ZOO NOW

สำนักพิมพ์ใจใส ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยาย Jamsai Love Series ได้ที่

www.facebook.com/jamjeedbook

Jamsai Love Series JAGUAR ร้องไห้ได้! คนนี้ผมมาจ

ปุยผ่าย เขียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2362-4

ภาพประกอบ มฤติน จุฬพัฒน์พงษ์ (zoo)

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด
285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801
อีเมล editor@jamsai.com
เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรรม
ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130
โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3
เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 159 บาท

พิมพ์

กระดาษหนอมลายตา

ห่วงใยสายตาคุณ

www.greenread.com

ทักทาย

เข่าว่ากันว่า 'เสื้อสองตัวอยู่ถ้ำเดียวกันไม่ได้' แต่สำหรับนิยายเซต 'Head U, Luv You' นั้น...มีเสื้ออยู่ร่วมถ้ำกันถึง 'สี่' ตัว!!! ดังนั้นไม่ต้องบอกก็รู้ว่ามันจะวุ่นวายขนาดไหน >_<

ไหนใครชอบหนุ่มสายกีฬายกมือขึ้นนน หนุ่มคนนี้มีมยองนั่งขอบอกเลยว่าดีกรีไม่ธรรมดา เพราะเป็นถึงเฮดรุ่นปี 4 เป็นโค้ชทีมฟุตบอลของมหา'ลัย แถมยังได้ฉายาหล่อยันเงาอย่าง 'จากรัวร์' คุณสมบัติครบถ้วนแบบนี้มยองนั่งขอสมัครเป็นแฟนได้มั้ยเนี่ย แต่ติดตรงที่คุณเขานิสัยดูอย่างกับเสือตามซื่อนี่สิ ฮือออ

มยองนั่งละสังสารนางเอกอย่าง 'บันนี่' จริงๆ ที่ช่วยซ้ำชวยซ้อนจนน้องแมวของตัวเองต้องไปอยู่กับพี่คนโตของถ้ำเสื้อ เพราะหომักกลัวว่าห้ามเลี้ยงสัตว์ นางเอกของเราเลยไม่มีสิทธิ์ต่อรอง ห้ามหือห้ามฮือ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งเท่านั้น แต่ก็อย่างว่า...ถ้าเป็นมยองนั่งคงยอมแต่โดยดี เพราะจะได้มีโอกาสเข้าไปสอดส่องหนุ่มๆ คนอื่นในห้องด้วยว่าเขาใช้ชีวิตกันยังไง >>

ชวนเพื่อนๆ เม้าท์ซะนาน รีบตามไปอ่านเรื่องราวความรักของเสือโหดกับกระต่ายน่ารักใน 'JAGUAR ระวังให้ดี! คนนี้ผมจอง' กันเลยดีกว่า

ด้วยไมตรีจิต

สาวน้อยมยองนั่ง

สำนักพิมพ์แจ่มใส

JamSai
LOVE
Series

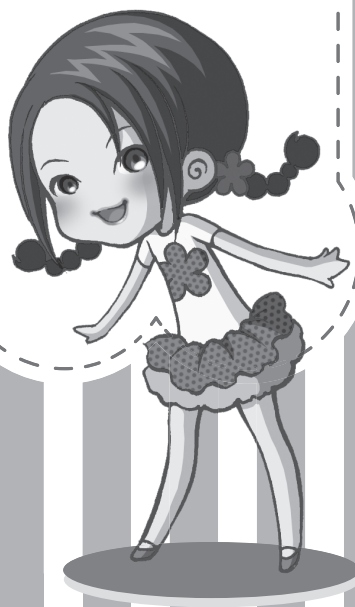

รู้จัก นักเขียน

สวัสดีค่า ปุยฝ้ายมาแล้ววว ขอเริ่มต้นปี 2019 ด้วยการเสริมฟู้ช่ายที่นอกจากจะชื่อเหมือนเสื้อแล้ว ยังดูเหมือนเสื้ออีกด้วย >///< ชื่อของเขาคือ 'จากรัวร์' นั่นเอง คาแร็กเตอร์คือสายดู สายเท สายจิกกัด (แนวถนัดที่ชอบเขียนเป็นประจำอยู่แล้ว ^^) ถ้าไม่โมโหจะใจดีมาก ๆ แต่ประเด็นคือจากรัวร์ดันโมโหตลอดเวลาเลย 555

ความพิเศษอีกอย่างของนิยายเรื่องนี้คือการได้ทำงานร่วมกับนักเขียนน่ารักๆ อย่างพี่ก้อย (TheLittleFinger) น้องมิลค์ (มิลค์พลัส) และน้องออม (Mina) สนุกสนานเฮฮามากๆ ตอนปรึกษากันเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในรั้วมหา'ลัยที่ต้องใช้ร่วมกัน และการเชื่อมฉาก เชื่อมตัวละครกันในเว็บไซต์ หวังว่าความสนุกสนานในการทำงานของพวกเขาที่ถ่ายทอดลงไปนิยายจะส่งต่อไปถึงนักอ่านด้วยเช่นกันนะคะ

ขอบคุณกอง บ.ก. ที่ริเริ่มโปรเจกต์นี้ขึ้นมาและอดทนรอต้นฉบับ กราบขอภัยในความสังเกตมา ณ ที่นี้ด้วยค่า (' ^ ') และขอบคุณเพื่อนร่วมทีม (นักเขียน) ทุกคน หวังว่าจะได้ทำงานสนุกๆ แบบนี้ด้วยกันอีกในอนาคตตอนใกล้นี้น้า ♥

บทนำ

รายงานการประชุม งานกีฬาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยสิงห์สุธา
ครั้งที่ 5/2562
วันจันทร์ที่ 6 สิงหาคม 2562
ณ ห้องประชุมชั้น 2 อาคารกิจกรรมนักศึกษา สโมสรนักศึกษา
(ส่วนกลาง)

กรรมการผู้มาประชุม

นายมัชฌิมา สติประทาน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา
ประธานกรรมการ

นางสาวสกุณา ปักชีสกุล
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา
กรรมการ

กรรมการผู้ขอลาประชุม

อาจารย์วิฟาร์ นัยน์ตาสุกใส

อาจารย์ผู้ควบคุมดูแลหอพักเทียมฟ้า

ติดดูแลหอพักเทียมฟ้า

ผู้เข้าร่วมประชุม

นายศิรากร ตีรภูษานนท์ (ทิกเกอร์)

หัวหน้านักเรียนชั้นปีที่ 1 (เฮดปี 1)

นายธนชน วัชรินทร์ดิลก (เลโอ)

หัวหน้านักเรียนชั้นปีที่ 2 (เฮดปี 2)

นายภูมิพัฒน์ พิทยาสีธากุล (พุ่มา)

หัวหน้านักเรียนชั้นปีที่ 3 (เฮดปี 3)

นายอาณกร เหนือเมฆา (จាកัวร์)

หัวหน้านักเรียนชั้นปีที่ 4 (เฮดปี 4)

นายสมิง อยู่พงษ์ไพร

เลขาธิการสโมสรนักศึกษาและผู้สวมชุดมาสคอตเสือ (พีโฮก)

เริ่มประชุม เวลา 10.00 น.

นายมัชฌิมา สติประทาน อธิการบดีมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา กล่าว
เปิดการประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องปรับเปลี่ยนการถือธงของมาสคอตเสือ (พีโฮก)
ในงานกีฬาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยสิงห์สุธา

1.1 ประธานการประชุมแจ้งให้ทราบ ขอกล่าวขอบคุณแฮตชั้นปีที่ 1-4
ที่มาร่วมการประชุมเป็นครั้งที่ 5 โดยพร้อมเพรียง ในส่วนของการ
ให้มาสคอตเสือ (พีโฮก) เปลี่ยนจากการถือธงมหาวิทยาลัยเป็นอาหารหรือสิ่งของ
ที่กำลังอินเทรนด์ในปัจจุบันเพื่อสร้างสีสันให้กับงานที่ยังตกลงกันไม่ได้ แม้จะ
ผ่านการประชุมมาแล้วถึงสี่ครั้ง อยากขอความร่วมมือให้หัวหน้าชั้นปีทุกคน
ร่วมแรงร่วมใจหาข้อสรุปให้ได้ในวันนี้

1.2 ประธานการประชุมแจ้งให้ทราบ ขอให้แฮตแต่ละชั้นปีทั้งสี่คน
เสนอไอเดียเกี่ยวกับอาหารหรือสิ่งของที่จะให้มาสคอตเสือ (พีโฮก)
ถือในงานกีฬาสัมพันธ์ใหม่อีกครั้ง

มติที่ประชุม (กลั่นใจ) รับทราบ

ความเห็นผู้จัดรายการประชุม จะเรียกมาทะเลาะกันรอบที่ 5
เพื่ออออ!!!!???

ระเบียบวาระที่ 2 (ครั้งที่ 1) ผู้เข้าร่วมประชุมเสนออาหารหรือสิ่งของ
สำหรับให้มาสคอตเสือ (พีโฮก) ถือในงานกีฬาสัมพันธ์

2.1 ให้แฮตแต่ละชั้นปีเป็นผู้เสนอไอเดียอาหารหรือสิ่งของ

2.2 แฮตปี 1 (ทิกเกอร์) เสนอ 'ดัมเบลล์' (เทรนด์ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ)

แฮตปี 2 (เลโอ) เสนอ 'หม้อชาบู' (เทรนด์ของกินยอดฮิตที่โคตรอร่อย)

แฮตปี 3 (พุ่ม่า) เสนอ 'ซานม'ไซมูก' (เทรนด์เครื่องดื่มยอดฮิต)

แฮตปี 4 (จกัวรร) เสนอ 'ถ้วยรางวัล' (ไม่สนเทรนด์ แต่ต้องการกิมมิก
ที่แสดงออกถึงชัยชนะ)

2.3 แฮตปี 2 (เลโอ) โต้แย้งว่าถ้วยรางวัลไม่ถือเป็นของฮิต และ
การแข่งขันกีฬาควรเน้นการแสดงสปิริต ไม่ใช่การเอาชนะ

2.4 แฮตปี 4 (จกัวรร) ชี้แจงว่าถ้าการแข่งขันกีฬาไม่ต้องการชัยชนะ

ก็ไม่จำเป็นต้องแข่ง ให้ทุกคนยอมแพ้แต่แรก แล้วกอดคอเป็นเพื่อนกันไปเลย
ยังง่ายกว่า พร้อมเสริมปิดท้ายว่าเพราะเฮตปี 2 (เลโอ) เล่นกีฬาไม่เอาไหน
จึงยกเอาเหตุผลเรื่องแข่งกีฬาเพื่อสปีริตมาบังหน้า

2.5 เฮตปี 3 (พุ่มา) ชี้แจงว่าบรรยากาศวันงานกีฬาอาจเต็มไปด้วย
ความตึงเครียดจากการแข่งขันและอากาศร้อน จึงเสนอให้มาสคอตเสื้อ (พีโฮก)
ถือชานมไข่มุกเพื่อความผ่อนคลายและสดชื่น

2.6 เฮตปี 1 (ทิกเกอร์) หยิบกีตาร์ที่พกมาด้วยขึ้นมาดีดพร้อมตะโกน
ร้องเพลง 'หัวใจเสื้อ' เพลงประจำมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา ปลุกใจทุกคน
ให้รักใคร่ปรองดองกัน

2.7 เฮตปี 2 (เลโอ) และเฮตปี 4 (จกัวรร) เปลี่ยนมาถกเถียงกันเกี่ยวกับ
สโลแกน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ในเกมกีฬา

2.8 เฮตปี 3 (พุ่มา) เสนอให้บ้านแม่บ้านในห้องประชุมซื้อชาไข่มุกร้านดัง
ที่หน้าประตู 2 มาแจกจ่ายให้ทุกคนดื่มเพื่อดับความร้อนรุ่มในที่ประชุม

2.9 เฮตปี 1 (ทิกเกอร์) แจ้งบ้านแม่บ้านว่าต้องการชานมหวานปกติ
ไซส์ L เพิ่มไข่มุกสองเท่า เฮตปี 3 (พุ่มา) ต้องการชานมหวานน้อย ไซส์ S
ใส่ไข่มุก เฮตปี 2 (เลโอ) และเฮตปี 4 (จกัวรร) อิมทิพย์จากการได้เถียง
ไม่ประสงค์รับเครื่องดื่มใดๆ

ระเบียบวาระที่ 2 (ครั้งที่ 2) ผู้เข้าร่วมประชุมเสนออาหารหรือสิ่งของ
สำหรับให้มาสคอตเสื้อ (พีโฮก) ถือในงานกีฬาสัมพันธ์

2.1 ให้เฮตแต่ละชั้นปีเป็นผู้เสนอไอเดียอาหารหรือสิ่งของ

2.2 เฮตทั้งสี่ชั้นยืนยันไอเดียเดิมของตน ไม่มีใครยอมลงให้ใคร

มติที่ประชุม (จำใจ) เห็นด้วย

ความเห็นผู้จัดรายการประชุม กรรมการถอนใจบ่อยมาก น่าจะ
อายุสั้นลงคนละ 10 ปีเห็นจะได้

ระเบียบวาระที่ 3 เลือกสิ่งของที่จะให้มาสคอตเสื้อถือ

3.1 ประธานการประชุมให้เสนอชั้นปีที่ 1-4 โหวตเลือกอาหารหรือสิ่งของ
ที่แต่ละคนเสนอ

3.2 เสดทั้ง 4 คนต่างเลือกสิ่งของที่ตัวเองเสนอทำให้ตกลงกันไม่ได้

3.3 มีการโต้เถียงกันด้วยคำพูดเชือดเฉือนต่อหน้าประธานและ
กรรมการในที่ประชุมระหว่างเฮดปี 2 (เลโอ) และเฮดปี 4 (จากัวร์) พร้อมกับ
มีเสียงดีดกีตาร์และเสียงร้องเพลง 'หัวใจเสื้อ' จากเฮดปี 1 (ทิกเกอร์)
เป็นชาวนด์แทรกคละเบาๆ สีหน้าเฮดปี 1 (ทิกเกอร์) แลดูสับสนใจอยู่ในที่
รอลังหะกำชัยชนะในการโหวต ส่วนเฮดปี 3 (พุ่มา) นั่งดูขานมหวานน้อย
ไซส์ S ใส่ไข่มุก เอ่ยว่า 'ฮ้า อร่อย' ด้วยเสียงโมโนโทน พยายามดันทุรัง
เสนอไอเดียของตนอย่างแนบเนียน

3.3 นายสมิง อยู่พงไพร (ในฐานะผู้สวมชุดมาสคอตเสื้อ) ของดออกเสียง
เพื่อความสนุกในที่ประชุม

มติที่ประชุม ปวดหัวหนักมาก

ความเห็นผู้จัดรายงานการประชุม // ยืนพาราคนละเม็ด

ระเบียบวาระที่ 4 ประธานการประชุมออกโรงยุติความขัดแย้งในการประชุม

4.1 ให้มาสคอตเสื้อฟ็อกกลับไปที่ถือนมมหาวิทยาลัยตามเดิม

มติที่ประชุม (กั๊ดฟัน) รับทราบ

ความเห็นผู้จัดรายงานการประชุม ถามพวกมันทำไม ถามคนถือสิวะ!

ระเบียบวาระที่ 5 แจ้งบทลงโทษหัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 1-4

5.1 แจ้งให้ทราบเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด ห้ามโต้แย้งใดๆ

นายจิรากร ตีรบุญชานนท์ (ทิกเกอร์)
หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 1 (เฮดปี 1)

นายธนชน วัชรินทร์ดิolk (เลโอ)
หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 2 (เฮดปี 2)

นายภูมิพัฒน์ พิทยาสีทธากุล (พูม่า)
หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 3 (เฮดปี 3)

นายอาณกร เหนือเมฆา (จกกั๋ว)
หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 4 (เฮดปี 4)

เฮดชั้นปีทั้งสี่คนตามรายชื่อข้างต้นถูกส่งย้ายไปพักอยู่รวมกันที่ห้อง 666
หอพักเทียมฟ้าเป็นเวลาหนึ่งปีเต็ม

หรือจนกว่าจะเกิดความสมัคสมานสามัคคีระหว่างกัน คำสั่งมีผลตั้งแต่วินาทีนี้เป็นต้นไป

5.2 เปิดเพลงสามัคคีชุมนุมให้เฮดสี่ชั้นปีฟัง เพื่อกระตุ้นให้เกิดสามัคคีสำนึกด้านความสามัคคีในหมู่คณะ

มติที่ประชุม (โคตร) ไม่เห็นด้วย แต่ต้องปฏิบัติตาม
ความเห็นผู้จดยางานการประชุม สมน้ำหน้ากะลาหัวเจาะ!

ระเบียบวาระที่ 6 เชิญทุกคนออกจากห้องประชุม

- 6.1 เฮดปี 1 (ทิกเกอร์) เดินออกจากห้องประชุมด้วยใบหน้าร่าเริง
เฮดปี 2 (เลโอ) เดินออกจากห้องประชุมด้วยใบหน้าที่ยิ้มอ่อน
เฮดปี 3 (พูม่า) เดินออกจากห้องประชุมด้วยใบหน้ามีคำถาม
เฮดปี 4 (จกกั๋ว) เดินออกจากห้องประชุมด้วยใบหน้าโห้ง

มติที่ประชุม เติ่นออกทางใครทางมัน
ความเห็นผู้จัดรายงานการประชุม บาย!

มติของคณะกรรมการ

- ให้มาสคอตเสื้อ (พีไอเอก) ถือนธงมหาวิทยาลัยตามเดิม
- เห็นชอบให้เฮดชั้นปีทั้งสี่คนย้ายไปพักร่วมกันที่ห้อง 666 หอพักเทียมฟ้า มหาวิทยาลัยสิงห์สุธา จนกว่าจะกลับมาสามัคคีกัน

เลิกประชุม เวลา 12.45 น.

นายสมิง อยู่พวงไพร
เลขาธิการสโมสรนักศึกษา
ผู้จัดรายงานการประชุม

นางสาวสกุณา ปักซี่สกุล
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

]

[Jaguar]

Welcome to ถ้ำเสื้อ 666

หลายคนบอกว่านี่คือปรากฏการณ์ครั้งสำคัญของมหา'ลัยสิงห์สุธา ที่เฮดชั้นปีทั้งสี่คนยอมเสียสละตัวเองมาอยู่เป็นรูมเมตกันที่ห้อง 666 ชั้น 6 ของหอพักเทียมฟ้า (หอในของมหา'ลัย) เพื่อให้ง่ายต่อการประสานงานเวลามีกิจกรรมใหญ่ของมหา'ลัย หรือไม่ว่าแท้จริงแล้วสาเหตุที่พวกผมต้องย้ายมาอัดเป็นปลากระป๋องกันอยู่ที่นี่ เป็นเพราะอธิการบดีสั่งลงโทษพวกผมฐานทะเลาะกันในที่ประชุมต่างหาก

ก็แน่ละครับ จะให้สามัคคีกันได้อย่างไร ในเมื่อเฮดแต่ละชั้นปีไม่มีใครที่ปกติเลยสักคน

เฮดปี 1...ทิกเกอร์ หนู่มปีบ คณะนิเทศศาสตร์ มั่นหน้าให้ห้า หน้าด้านเอาไปร้อยคะแนนเต็ม วันดีคืนดีอยู่ๆ ก็หอบก็ตาร้อออกมานั่งแหกปาก ร้องเพลงอยู่ที่โซฟาห้องนั่งเล่น สามัญสำนึกไม่มี ชอบทำตัวเป็นผีตู้เย็น ขโมยของกินชาวบ้านตลอดเวลา

เฮดปี 2...เลโอ คณะเศรษฐศาสตร์ สติไม่มี (มโนว่าตัวเอง) หน้าตาดี ไปวันๆ งานหลักคือสองกระจกเช็กบ้านหน้ากับเปลี่ยนยูสเซอร์เนมและรหัส Wi-Fi ในห้องทุกหนึ่งถึงสองวัน วันๆ สิ่งร่างอยู่ที่หอเป็นผีเฝ้าโซฟากับห้องนอนตัวเอง

เฮดปี 3...พูม่า คณะมนุษยศาสตร์ เอกวรรณกรรมเด็ก สติ (น่าจะ) ปกติ ดูเป็นคนชิลๆ ไม่ซัดซัด เดินถ่ายรูป ชมนกชมไม้ไปวันๆ หมกมุ่นอยู่แต่กับตัวเอง ใช้ชีวิตแบบสโลว์ไลฟ์ เป็นคนกากที่ไม่รู้ว่าตัวเองหน้าตาดีจนมีสาวมาตามกรี๊ดนั่นแหละถึงจะรู้ตัว

และเฮดปี 4...ผม จักรวรรดิอาณกร เหนือเมฆา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา เอกได้ช้ เวลาส่วนใหญ่ของผมหมดไปกับการคุมรุ่นน้องฝึกซ้อมในฐานะผู้จัดการทีมฟุตบอลของมหา'ลัย เพราะหัวข้อโปรเจกต์จบ ปี 4 ของผมคือการทำทีมฟุตบอลต้นแบบ เพื่อนำไปต่อยอดในการทำสโมสรฟุตบอลของตัวเองในอนาคต

ในบรรดาเฮดอีกสามคนก็คงมีพูมานี้แหละที่พอจะคุยรู้เรื่อง

ส่วนอีกสองคนที่เหลือ ผมกลัวพูดได้เต็มปากเลยว่านี่คือตัวอย่างของคนสติไม่เต็มเต็ง ผมไม่แน่ใจด้วยซ้ำว่าสองคนนั้นรู้ตัวหรือเปล่าว่าตัวเองเกิดมาเป็นคน (โดยเฉพาะอย่างยิ่งเลโอ)

ถ้าไม่เชื่อ...ก็ลองดูบนไวท์บอร์ดสำหรับฝากข้อความถึงกันตรงประตูทางเข้านั่นสิครับ

'ดงพญาไฟ 666

คำขวัญประจำวัน 'อย่าวิ่งตามหาความฝัน จงนอน'

Update Wi-Fi วันนี้

User : DONOTUSEMYWIFI

Pass : gotohellbaby

โยยหาความเมตตา นู๋เทลล่าขอผมกิน 'ไม่ต้องด่า' 'ไม่ซื้อคืนครับ'

สภาพอากาศวันนี้

29°C Sunny

Sunrise : 6:08 am

Sunset : 6:03 pm'

ทั้งหมดนี้เป็นฝีมือเลโอกับทิกเกอร์ทั้งนั้น ตั้งแต่ข้อความจั่วหัว 'ดงพญา
เสือไฟ 666' คำขวัญประจำวันบันทอนชีวิต รวมไปถึงไอ้ยูสเซอร์เนมและรหัส
Wi-Fi เพี้ยนๆ นี่

ส่วนรายงานสภาพอากาศประจำวันเป็นฝีมือพุ่มา

เนื่องจากมีกันสี่คน จะให้อยู่ห้องธรรมดาสำหรับสองคนมีหวังเดิน
ชนกันตาย พวกผมเลยถูกสั่งให้ย้ายมาอยู่ห้องรวมพิเศษขนาดใหญ่สำหรับ
นักศึกษาแลกเปลี่ยนจากต่างประเทศ โดยทุกคนจะมีห้องนอนและห้องน้ำ
แยกเป็นของตัวเอง แอร์กันเฉพาะครัวและห้องนั่งเล่นเท่านั้น

ถ้ามองข้ามความไร้สติของเลโอ ความหน้าด้านของทิกเกอร์ และ
ความอึดของพุ่มา การถูกลงโทษให้มาพักอยู่ห้อง 666 ในครั้งนี้ก็ไม่เห็นว่าจะ
จะเป็นปัญหากับชีวิตสักเท่าไร แต่ที่เป็นปัญหาดูเหมือนจะเป็น...

พี่วว~

พรีบ

ชุดชั้นในและกางเกงในสกปรกใส่กระต่ายเพลย์บอยของผู้หญิง
ห้องข้างบนที่ปลิวว่อนลงมาพาดอยู่บนเสื้อยืดที่ผมซักตากอยู่ตรงระเบียงนั้น
มากกว่า!

เป็นแบบนี้มาสองวันเต็มๆ แล้ว

จริงอยู่ว่าช่วงนี้ลมแรง แต่ในเมื่อรู้ทั้งรู้ว่าคนที่พักอยู่ห้องข้างล่างเป็น
ผู้ชายก็ควรระวังจักระวังให้มากกว่านี้เปล่า

ที่แรกผมว่าจะปล่อยให้ผ้าสองชิ้นนั้นค่อยๆ ปลิวหายไปเองตามยถากรรม
แต่...ถ้าเกิดมันปลิวไปเข้ามือพวกโรคจิตขึ้นมาคงไม่ดีเท่าไร สุดท้าย
เลยต้องกลั้นใจเดินไปเก็บผ้าชิ้นเล็กๆ สองชิ้นนั้นมาทิ้งลงถังขยะในห้องนอน
ตัวเอง...

ทั้งๆ ที่ก็ไม่ได้อยากจะสังเกต แต่สภาพชุดชั้นในดูใหม่เอี่ยมเหมือนเพิ่ง
ซื้อมาใช้ได้ไม่นาน ทำให้ผมเริ่มลังเลว่าควรจะถือขึ้นไปคืนที่ห้องหรือโยนกลับ
ขึ้นไปทิ้งะเบียงห้องข้างบนนั่นดี

แล้วนี่มันธุระอะไรของผมวะ!!! ถึงต้องมาคิดเสียตายแทนคนอื่นเขา
แบบนี้

ผมโยนเศษผ้าสองชิ้นในมือลงถังขยะไปพร้อมกับความคิดบ้าง นั่นทันที
ผมจะให้เวลาผู้หญิงคนนี้อีกแค่สองวัน ถ้ายังเกิดเหตุการณ์ซ้ำซาก
แบบนี้อีก คงต้องเรียกมาเคลียร์กันหน่อยแล้ว...

ครี๊ด~ ครี๊ด~

[Jasmin Sister 1]

ผมกดตัดสายทิ้งทันทีเมื่อเห็นว่าคนที่โทรเข้ามาคือ 'จัสมิน' พี่สาวคนโต
ของผม...

ไม่ก็อึดใจต่อมา เสียงแจ๊สเตือนจากกรุปแซตครอบครัวยังดังรัวมาเป็น
กลองชุด

Jasmin Sister 1 : จากัวร์น้อยๆ เราได้ข้อมูลลับสุดยอดของเป้าหมาย
มาแล้ว ตอนนี้เหลือแค่น้องยอมตอบตกลงทำตามแผนของเราเท่านั้น

Mom : ถึงลูกไม่ทำ คนอื่นเขาก็ทำอยู่ดี แบบนี้สู้เราชิงลงมือตัดหน้าก่อน
ไม่ดีกว่าหรือจากัวร์รัก

Jinny Sister 2 : แผนการของเราถือเป็นส่วนตัววิธินะ คนอื่นเขาใช้วิธี

สกปรกกว่านี้กันทั้งนั้น ลองดูก่อนไม่เห็นเป็นไรเลยนี่นา น้ำๆๆ จากัวร์น้องน้อยสุดที่รักของพี่~

Jina Sister 3 : มันคือมดที่ประชุมจะจากัวร์น้องน้อย เลิกทำตัวขวางโลกได้แล้ว จู๊ปๆ

Jaguar01 : ตั้งสติ แล้วไปพักผ่อนให้หมด

Jaguar01 : อยากทำ ไปทำกันเอง

Jina Sister 3 : จากัวร์น้องน้อย ถ้าไม่ใช่เพราะพวกพี่เป็นผู้หญิง คงชิงลงมือกันเองแต่แรกแล้ว ไม่ต้องมารบกวนจากัวร์น้องน้อยของพวกเราแบบนี้หรอก ลองดูหน่อยเถอะนะน้องรัก นะๆๆ อุตส่าห์เกิดมาหล่อแบบไม่ต้องพึ่งแอลฟา ทั้งที่ รู้จักเอามาใช้ให้เกิดประโยชน์บ้างสิ

Jaguar01 : ไปแปลงเพศสิ

Jina Sister 3 : จากัวร์น้องน้อยยย!!! พุดแบบนี้พี่เสียใจนะ แงๆๆ

Jaguar01 : เลิกคุยเรื่องนี้ แยกย้าย

Jasmin Sister 1 : เดียว เวตตต!!! อย่าเพิ่งไป~~ จากัวร์น้องน้อยกลับมาคุยกันก่อน~~~ งอนแล้วจริงๆ นะ แงๆๆ

Mom : จากัวร์ลูกรักกก ทำไม่ถึงดื้อแบบนี้ แม่ตั้งใจเลี้ยงลูกให้เป็นแมวน้อยน่ารัก แต่ทำไมโตมาถึงกลายเป็นเสือดุร้ายสมชื่อที่พ่อตั้งให้แบบนี้ แม่คนนี้เสียใจหนักมาก ขอตัววิ่งหนีไปร้องไห้สามวัน~

เอาเข้าไป ดราม่ากันเข้าไปให้พอ ทั้งแม่ ทั้งจัสมิน จินนี่ จิน่า (พี่สาวแท้ๆ ที่คลานตามกันมาจากท้องแม่) ไม่มีใครทำตัวสมอายุกันเลยสักคนเดียว

เพราะผมเป็นลูกชายคนสุดท้องของครอบครัว แม้กับพี่สาวสามคนเลยพยายามบิลด์ให้ผมทำตัวเป็นน้องน่ารักมาโดยตลอด แต่เสียใจด้วยผมไม่เคยอินกับการบิลด์ของแม่กับพี่สาวเลยแม้แต่นิดเดียว จนพวกนั้นหาว่าผมเป็นเกลียว เป็นน้องเล็กแต่ทำตัวเหมือนพี่ชายคนโตของครอบครัว ไม่เคยเหลียวดูตัวเองกันบ้างเลยว่าที่เบ๊กันอยู่ทุกวันนี้ยังสมควรจะเรียกตัวเองว่าพี่ได้อยู่อีกหรือ ผมละอายแทน

ส่วนไอ้แผนการบ้าๆ บอๆ นั้น ไม่ว่ายังไงผมก็ไม่ขอรับรู้และข้องเกี่ยว

ใดๆ เป็นอันขาด

ดั่งๆๆ!!!

กรู๊ปแซตครอบครัวยังคงมีข้อความครามาแต่งเข้ามาไม่หยุดหย่อน ด้วยความรำคาญผมเลยทักแซตส่วนตัวไปหาจัสมิน (พี่สาวคนโต)

Jaguar01 : วิธีอื่นมีตั้งเยอะ ทำไมต้องใช้แผนสกปรก ความเป็นมืออาชีพอยู่ที่ไหน

Jasmin Sister 1 : แต่พ่อกับที่ประชุมเห็นด้วยกับแผนนี้ จากัวร์น้องน้อยจะขัดคำสั่งพ่อเหรออ

Jaguar01 : งั้นให้พ่อกับที่ประชุมไปลองทำกันเองดู

Jasmin Sister 1 : แต่พ่อแก่แล้ว ส่วนที่ประชุมก็ไม่มีใครที่ 'หล่อมาก และไม่มีวันจะน่าเกลียด' เหมือนจากัวร์น้องน้อย

Jaguar01 : รสนิยมแต่ละคนไม่เหมือนกัน ใช้สมองคิดเยอะๆ บ้างก็ดี

Jasmin Sister 1 : แต่จากัวร์น้องน้อยหล่อแบบสากล หล่อแบบวัวตายควายล้มระเนระนาด

Jaguar01 : .....

Jasmin Sister 1 : ส่งจุดให้พี่ทำไมจากัวร์น้องน้อย

Jaguar01 : .....

Jasmin Sister 1 : จากัวร์น้องน้อย

Jaguar01 : ก่อนจะเรียกตัวเองเป็นพี่ช่วยทำตัวให้สมกับที่เกิดก่อนด้วย

Jasmin Sister 1 : เอาจั้ะจากัวร์น้องน้อย พี่จะส่งข้อมูลให้น้องได้ตัดสินใจก่อนเผื่อว่าน้องจะเปลี่ยนใจ นีคือ...

จัสมินฉวยโอกาสนี้ส่งไฟล์รูปและข้อมูลที่จำเป็นมาให้ พร้อมกำชับให้ทำตามแผนของที่ประชุมอย่างเคร่งครัด แต่ผมรู้ทันเลยชิงลบห้องแชตทิ้งไปก่อน

ข้อมูลไร้สาระไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับชีวิตแบบนี้ ผมไม่อยากรับรู้ ทว่า...ลบห้องแชตไปได้ไม่ถึงเสียวินาที จัสมินก็ยังไม่ยอมแพ้ ส่งไฟล์

และข้อมูลรูปเข้ามาในกรู๊ปแชตครอบครัวแทน

ผมเลยจบปัญหานี้ด้วยการลบกรู๊ปแชตครอบครัวทิ้ง จากนั้นก็กดบล็อกกรู๊ป ตามด้วยการบล็อกแชตและเบอร์โทรศัพท์ของคนเพื่อความเท่าเทียม สำนึกตัวได้เมื่อไหร่ค่อยว่ากัน

ในที่สุดก็หลุดพ้นจากเรื่องบ้าๆ นี้ได้ซะที

ตกต๊กคีนั่น...

ป๊อปๆ ป๊าบ! ป๊าบ!

ระหว่างที่ผมกำลังนั่งพิมพ์สรุปเนื้อหาโปรเจกต์จบอยู่ที่โต๊ะ เสียงแปลกๆ คล้ายกับเนื้อผ้ากำลังเสียดสีกันอย่างดูเดือดที่ดังแว่วมาจากกระเบื้องชั้นบน ทำให้ผมจำต้องวางมือจากงานตรงหน้า...

พื้นที่ที่เปิดประตูบานเลื่อนออกไปที่ระเบียงก็ได้กลิ่นจุนก็กดคล้ายแอลกอฮอล์ พร้อมกับเสียงเสียดสีดังเป็นจังหวะหนักเบาสลับกันไป

ป๊อปๆ

ป๊อปๆ ป๊าบ

ถ้าไม่ติดว่ามันจะรบกวนห้องอื่น สิ่งแรกที่ผมจะทำคือเอานกหวีดมาเป่าใส่ให้คนไร่ยางอายุมันได้สำนึกว่ากิจกรรมบางอย่างก็ควรหยุดอยู่แค่บนเตียง ไม่ใช่พากันออกมาทำที่ระเบียงส่งเสียงรบกวนชาวบ้านแบบนี้

นี่มันหอพักรวม ไม่ใช่บ้านพักส่วนตัว!

ป๊อปๆ

พรวด!!!

จู่ๆ เสียงเสียดสีก็เงียบหายไปราวกับดับสวิตช์ ตามด้วยอะไรบางอย่างที่ปลิวลงมาพาดอยู่บนราวระเบียงห้องผม

พื้ว~~~

แหะ!

มันคือซากถุงยางอนามัยที่น่าจะผ่านการใช้งานมาอย่างหนักหน่วงพอสมควร...

ตามด้วย...ชุดชั้นในสภาพยับเยินก็ร่วงตามลงมาองอยู่ที่ปลายเท้า

ของผม!

ตามกฎหมายแล้วหอพักชั้น 7-12 มีไว้สำหรับนักศึกษาหญิงเท่านั้น และ
ไม่อนุญาตให้นักศึกษาชายขึ้นไปไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม

ฝ่าฝืนกฎด้วยการพาผู้ชายมานอนที่ห้องแทนที่จะรู้จักทำกันแบบหลบๆ
ซ่อนๆ กลับพากันมาจัดหนักที่ระเบียบอย่างไรร้ายอายุ ชำร่วยยังหน้าด้านทั้ง
อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมลงมาเป็นขยะห้องอื่นเขาแบบนี้!

คนพวกนี้มันโตมาแบบไหนกันวะ

ป๊ปปๆ

"โอ๊ย! อย่ากั๊ดตรงนั้น ไม่ อ๊ะ..."

ให้มันได้อย่างนี้ ยกแรกเพิ่งจบไปหมาดๆ ยกสองก็ตามมาติดๆ

"..."

"โอ๊ย! พอได้แล้ว มันเจ็บนะคุณจាកัวร์..."

"!!!"

คุณจាកัวร์?

ผมชะงักไปทันทีที่ได้ยินเสียงผู้หญิงห้องข้างบนเอ่ยชื่อผมออกมาอย่าง
เต็มปากเต็มคำ

จะบอกว่าชื่อบังเอิญเหมือนกันก็ไม่น่าจะเป็นไปได้...

"คุณจាកัวร์ หยุด! อย่า!!! ไม่เอา พอแล้ว...พอ...โอ๊ย..."

"..."

"มันเจ็บนะ! อ๊ะ! โอ๊ย!!!!...คุณจាកัวร์~~~~"

"!!!"

หึ! บังอาจมากที่กล้าสนองนี้ดตัวเองด้วยการจินตนาการว่ามีอะไรกับ
ผมโดยใช้ผู้ชายคนอื่นเป็นตัวแทน

ผลจากการที่มีคนโพสรูปผมในงานกิจกรรมต่างๆ ของมหา'ลัย
ลงในแอ็กทวิต 'หล่อได้แตกแหกฉีก' จนแฮชแท็ก #จាកัวร์หิ้วส่วนกลาง
#พี่กั๊ดคะ #พี่กั๊ดของบ่าว ขึ้นเทรนด์ทวิตเตอร์อยู่บ่อยๆ ทำให้ชีวิตที่เคยสงบสุข
ของผมวุ่นวายอยู่พักใหญ่ๆ ก่อนที่ทุกอย่างจะค่อยๆ กลับคืนสู่สภาวะปกติ
จากการที่ทุกคนเอาไปพูดปากต่อปากว่าผมดูเหมือนเสียจนไม่มีใครกล้าเฉียด

เข้ามาใกล้ และทำเพียงแค่จับกลุ่มกันยืนหัวติดอยู่ห่างๆ

ใช้ว่าผมจะไม่รู้ว่ายังมีหลายคนที่ยังแอบสะกดรอยตามผมอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยเพื่อแอบถ่ายและสืบเรื่องราวชีวิตส่วนตัวของผมอย่างใกล้ชิด แต่ผมก็ไม่เคยคิดถือสาหาความ ถ้าคิดว่าทำแล้วสบายใจก็เชิญ ขอแค่อย่ามาทำตัวเกะกะรบกวนวयरกหุรตามผมเป็นพอ

แต่ผู้หญิงคนนี้ก็กลับ....!!!

"คุณจกัรวรพอได้แล้วว หยุตกัดเดียนี่น้ำ~ โอ๊ย!"

ช่างเถอะ เวลาของผมมีค่าเกินกว่าจะไปเสียอารมณ์กับคนบ้าๆ พรรคนี้ อยากจะมโนว่ามีอะไรกับผมทำไมหนเมื่อไหร่ก็เชิญตามสบาย ผมจะคิดซะว่าทำทาน

"คุณจกัรวร~~~"

ตอนนี้เลโอกับทิกเกอร์กลายเป็นคนปกติทันที เมื่อเทียบกับผู้หญิงห้องข้างบนที่ยังคงร้องเรียกชื่อผมสนองนี้ดตัวเองอย่างไร้ยางอาย

ดูเหมือนบทลงโทษที่แท้จริงจะไม่ใช้การที่ต้องมาอยู่ร่วมกับเฮดชั้นปี สติแตกพวกนี้ แต่คือการที่ผมต้องมาเจอคนอย่างยัยผู้หญิงหีนกามจิตวิปริตนี้มากกว่า!

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160623624.html>